

УДК 378.04:64]:37.02:001.895

DOI <https://doi.org/10.33989/2519-8254.2025.17.342524>

ORCID <https://orcid.org/0000-0003-4754-4593>

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ ПЕДАГОГІВ ДЛЯ ЗАКЛАДІВ СФЕРИ ОБСЛУГОВУВАННЯ

Лариса Гриценко,

кандидатка педагогічних наук, доцентка

доцентка кафедри теорії і методики технологічної освіти;

Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка

У статті розглянуто зміст, тенденції та практики впровадження інноваційних технологій навчання у процесі професійної підготовки майбутніх педагогів для закладів сфери обслуговування. Обґрунтовано актуальність теми з огляду на трансформацію сучасної освітньої парадигми в умовах цифровізації, інтернаціоналізації та орієнтації на компетентнісні моделі. Проаналізовано основні підходи до визначення поняття «інноваційні технології навчання», що включають елементи цифрової педагогіки, проектного та проблемного навчання, гейміфікації, змішаного та дистанційного формату викладання. Показано, що зазначені технології є не лише засобом урізноманітнення освітнього процесу, а й потужним інструментом формування професійної компетентності, рефлексивного мислення та здатності до педагогічної творчості. На основі опрацювання актуальних джерел українських і міжнародних авторів здійснено узагальнення результатів досліджень щодо використання інновацій у підготовці педагогічних кадрів. Виокремлено особливості функціонування цифрових платформ і сервісів у закладах вищої освіти, зокрема в контексті навчання майбутніх учителів для сфери обслуговування. Увагу зосереджено на системному впровадженні інформаційно-комунікаційних технологій, що дозволяє моделювати професійні ситуації, створювати навчальні симуляції та забезпечувати персоналізоване навчання. У процесі викладу матеріалу розкрито реальні освітні практики, зокрема використання дистанційних курсів, хмарних технологій, мультимедійних засобів, електронних підручників, інтерактивних вправ і мобільних додатків, що підвищують залученість студентів до навчального процесу та сприяють формуванню актуальних професійних навичок. Підкреслено значення партнерських моделей між ЗВО, закладами освіти й стейкхолдерами ринку праці як платформи для апробації інновацій у педагогічній діяльності.

Ключові слова: професійна освіта, інноваційні технології навчання, інноваційні методи підготовки майбутніх педагогів професійного навчання, заклади сфери обслуговування, готельно-ресторанна справа.

Постановка проблеми. Сучасні трансформації освітнього простору вимагають якісного оновлення підходів до професійної підготовки педагогів, зокрема для закладів сфери обслуговування. Стрімкий розвиток цифрових технологій, глобалізаційні виклики, воєнні дії, децентралізація управління освітою та зростання потреб ринку праці актуалізують потребу в переосмисленні змісту, форм і методів педагогічної діяльності. Традиційні моделі навчання, орієнтовані на репродуктивне засвоєння знань, уже не відповідають вимогам сучасності, де ключового значення набувають здатності до критичного мислення, мобільності, творчості, самоосвіти та адаптації до інноваційного середовища.

Особливістю педагогічної діяльності у сфері обслуговування є її практикоорієнтований, комунікативний і клієнтцентричний характер, що потребує інтеграції інноваційних освітніх технологій у процес професійної підготовки майбутніх фахівців. Ідеться не лише про застосування окремих технологічних рішень, а про цілісне оновлення педагогічної парадигми, побудованої на принципах відкритості, персоналізації, цифрової взаємодії та компетентнісного

підходу. Незважаючи на позитивні зрушення, впровадження інноваційних технологій у навчальний процес супроводжується низкою суперечностей і проблем: від недостатньої підготовки викладачів до роботи з цифровими інструментами – до обмеженої методичної підтримки та несформованої цифрової культури в освітніх закладах. Ці чинники суттєво ускладнюють забезпечення якісної професійної підготовки педагогів у нових соціокультурних умовах.

Отже, нагальною є потреба в системному науковому аналізі можливостей інноваційних технологій як чинника модернізації професійної підготовки педагогів для закладів сфери обслуговування та в обґрунтуванні шляхів їх ефективного впровадження в освітній процес.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У контексті модернізації професійної педагогічної освіти, особливо у сфері обслуговування, інноваційні технології навчання розглядаються вітчизняними й зарубіжними дослідниками як стратегічний ресурс підвищення якості освітнього процесу, розвитку професійних компетентностей і забезпечення гнучкості фахової підготовки. О. Волярська та О. Волик (2023) акцентують увагу на потенціалі цифрових інструментів і хмароорієнтованих сервісів для формування сучасного освітнього середовища, здатного адаптуватися до запитів нового покоління здобувачів освіти. Дослідниці стверджують, що впровадження інновацій потребує системного оновлення методичної бази та переосмислення ролі викладача як фасилітатора навчання. Натомість Н. Запорожченко та ін. (2024) розглядають дистанційну освіту як інноваційне явище, яке не лише змінює формат навчальної взаємодії, а й трансформує підходи до педагогічного проектування, моніторингу навчальних результатів та організації самостійної діяльності студентів у цифровому середовищі.

Дослідження В. Радкевич (2025) висвітлює комплекс викликів, з якими стикається система професійної освіти в умовах трансформацій суспільного устрою. Науковець акцентує на тому, що впровадження педагогічних інновацій має виходити за межі технократичного підходу й орієнтуватися на гуманістичну парадигму освіти, що формує ціннісно зорієнтовану особистість педагога. Аналогічний підхід спостерігається в колективній монографії за ред. Л. Ребухи (2022), де узагальнено результати педагогічного експерименту з використання кейс-методу, гейміфікації, моделювання професійних ситуацій. Автори доводять, що ці технології сприяють розвитку критичного мислення, рефлексивних умінь і креативності, що особливо актуально в підготовці фахівців для сфери обслуговування, де переважає робота з людьми та необхідність адаптації до швидкоплинних соціальних запитів.

У контексті глобальних освітніх трендів дослідження, презентоване платформою Learning-Gate, розглядає концепт «Освіта 4.0», в якому інновації стають не лише інструментом, а й філософією організації навчання. Технології персоналізованого та адаптивного навчання, розвиток критичного мислення, динамічне оновлення змісту освіти – усе це вказує на зростання ролі інновацій у підготовці конкурентоспроможного педагога. Вітчизняні автори В. Нікітенко, І. Задорожна та Н. Голуб (2024), аналізуючи досвід українських університетів, підкреслюють ефективність впровадження гнучких навчальних траєкторій, електронного портфолію та цифрових платформ у підготовці майбутніх учителів. У свою чергу, Т. Паска (2024) доводить, що формування професійної компетентності педагога тісно пов'язане з упровадженням інноваційних освітніх стратегій, зокрема змішаного навчання, навчального дизайну, цифрового супроводу й формувального оцінювання, що дає змогу забезпечити сталість професійного розвитку.

Значущим джерелом для аналізу сучасних освітніх трансформацій є аналітичні матеріали Ю. Сивого, В. Козачука і С. Тригуба (2022), де розкрито потенціал дистанційного навчання для реформування не лише загальної середньої, а й професійної освіти. Автори акцентують на необхідності підвищення кваліфікації викладачів, удосконалення цифрової інфраструктури та педагогічного дизайну курсів. Водночас О. Товканець, В. Коваль і К. Маслюк (2024) доводять, що ефективне використання інноваційних технологій у професійній підготовці сприяє розвитку креативності, емоційного інтелекту, візуального мислення та навичок соціальної взаємодії, що є визначальними для успішної професійної діяльності в сервісній галузі. Доповнює цей корпус досліджень ініціатива ЮНЕСКО (2023) щодо масштабного навчання українських педагогів

цифровій дидактиці, яка демонструє успішну міжнародну практику інституціоналізації інновацій через партнерську взаємодію на рівні державних і освітніх структур.

Отже, в науковій літературі простежується системна увага до проблеми впровадження інноваційних технологій у підготовку педагогів, однак виявлено й прогалини – зокрема недостатнє дослідження специфіки впливу інновацій на професійне становлення викладача саме для закладів сфери обслуговування, де відбувається поєднання освітньої, комунікативної та сервісної діяльності. Актуальним залишається завдання адаптації інноваційного інструментарію до контексту прикладної педагогіки, урахування етичних, естетичних і практичних аспектів діяльності майбутніх фахівців цієї галузі.

Метою статті є з'ясування сутності та можливостей упровадження інноваційних технологій навчання в професійну підготовку педагогів для закладів сфери обслуговування в умовах сучасних освітніх трансформацій.

Виклад основного матеріалу. Інноваційні технології в контексті професійної педагогічної освіти розглядаються як системно організовані й науково обґрунтовані засоби трансформації освітнього процесу, спрямовані на забезпечення якості фахової підготовки майбутніх педагогів відповідно до викликів сучасного цифрового суспільства. Їх впровадження зумовлює не лише зміну дидактичних підходів, але й перегляд парадигми педагогічної діяльності загалом – від авторитарно-інструктивної до інтерактивно-мотиваційної, від монологічного знання до діалогічної взаємодії та когнітивної самостійності здобувача освіти.

Під поняттям «інноваційні технології» у професійній підготовці педагогів науковці розуміють не лише використання новітніх цифрових засобів навчання, а насамперед системне впровадження конструктивістських і компетентнісних моделей освітнього процесу, що інтегрують проектне навчання, проблемно-орієнтовані завдання, моделювання професійних ситуацій, методи рефлексивного аналізу та адаптивні освітні траєкторії (Волярська і Волик, 2023). Інноваційність, таким чином, проявляється як структурний чинник освітньої якості, що забезпечує розвиток критичного мислення, автономії, відповідальності й професійної рефлексії майбутніх педагогів (Paska, 2024).

Аналіз нормативно-методологічного поля свідчить про тенденцію до розширення функцій інноваційних технологій у педагогічній освіті – від допоміжного засобу до повноцінного інструменту формування цифрової педагогічної культури. За даними ЮНЕСКО, до 2023 року понад 50 000 українських учителів було підготовлено за спеціальними програмами цифрової педагогіки, що базуються на інноваційних підходах до викладання й навчання (UNESCO, 2023). Ці зміни засвідчують глобальний характер інноваційних трансформацій у педагогічній сфері, де технології стають не метою, а засобом реалізації гуманістично-освітньої місії.

Крім того, інноваційні технології все частіше визначаються як чинники інтеграції академічного й практичного компонентів освіти. У дослідженні В. Радкевич (2025) підкреслюється, що саме завдяки технологічному переосмисленню навчального середовища можлива реалізація ідеї професійного розвитку педагогів як безперервного, особистісно й соціально значущого процесу. Зокрема, мова йде про застосування симуляційних платформ, інтерактивних онлайн-модулів, цифрових кейсів, які не лише моделюють професійно значущі ситуації, але й формують здатність до рефлексії, прийняття рішень, самонавчання. Таким чином, інноваційні технології розглядаються не як додаток до навчального процесу, а як його нова онтологія, у межах якої педагогіка постає як високотехнологічна й водночас гуманістична сфера.

У сучасному освітньому дискурсі форми реалізації інноваційних технологій у професійній підготовці педагогів визначаються як багатовекторні, поліфункціональні та здатні до адаптації в умовах динамічних змін соціокультурного контексту. Одним із провідних напрямів впровадження таких технологій виступає *дистанційне навчання*, яке трансформується із вимушеної реакції на кризові явища у стабільну та інституціоналізовану форму здобуття педагогічної освіти. Як зазначає Н. Запорожченко (2022), дистанційна освіта стала платформою для апробації низки інноваційних інструментів – інтерактивних платформ, віртуальних кімнат, адаптивних систем контролю знань – які інтегрують педагогічну взаємодію та цифрову компетентність (Запорожченко, 2022).

Іншою поширеною формою є *змішане навчання*, що поєднує традиційні аудиторні практики з онлайн-компонентами, дозволяючи гнучко структурувати індивідуальні освітні траєкторії. За даними Y. Syvyi, V. Kozachuk і S. Tryhub (2022), така форма є ефективною для розвитку професійно-прикладних навичок, оскільки забезпечує безперервність навчання та знижує залежність від зовнішніх чинників, зокрема інфраструктурних або регіональних обмежень (Syvyi et al., 2022). Особливої уваги заслуговують моделі навчання за допомогою *модульно-цифрових кейсів*, які дозволяють адаптувати зміст до конкретних цілей професійної підготовки, підвищуючи гнучкість і персоналізацію освітнього процесу.

У контексті педагогічної практики особливе місце займають **технології симуляції та ігрового моделювання**. Як підкреслює Т. Паска (2024), професійне зростання педагогів значно посилюється за умови використання методів рольового навчання, інтерактивних тренажерів, цифрових педагогічних сценаріїв, що моделюють реальні ситуації комунікації, управління класом, етичного вибору тощо (Paska, 2024). Такі інструменти стимулюють розвиток аналітичного мислення, здатності до прийняття педагогічних рішень в умовах невизначеності, сприяють формуванню педагогічної рефлексії.

Показовим прикладом інтеграції інноваційних форм є реалізація міжнародних проєктів із цифрової підготовки вчителів, що демонструє системний підхід до використання новітніх освітніх форматів. Так, відповідно до звіту ЮНЕСКО (2023), в Україні у 2023 році було організовано масштабне навчання понад 50 000 учителів за програмами цифрової педагогіки, що включали хмарні технології, освітню аналітику, віртуальні лабораторії, що впроваджувались у форматі короткотривалих інтенсивів і дистанційних модулів (UNESCO, 2023). Узагальнюючи, варто підкреслити, що інноваційні форми навчання в педагогічній освіті не є тимчасовим експериментом, а структурним компонентом нової парадигми професійної підготовки, яка поєднує інструментальну ефективність цифрових технологій з ціннісною орієнтацією на розвиток автономного, критично мислячого й творчо активного педагога.

Сучасні трансформації в освіті, зумовлені цифровізацією, глобалізаційними викликами та зростанням попиту на гнучкі, клієнтоорієнтовані освітні моделі, актуалізували необхідність переосмислення інструментарію професійної підготовки педагогів для сфери обслуговування. У цьому контексті інноваційні технології постають не як окремий елемент, а як системоутворювальна складова, здатна забезпечити перехід від репродуктивного навчання до інтерактивного, проєктного, особистісно та компетентісно зорієнтованого. Згідно з класифікацією, запропонованою в дослідженнях українських і зарубіжних науковців, до інноваційних освітніх технологій доцільно віднести: змішане навчання (blended learning), мобільне та дистанційне навчання (online learning, e-learning), симуляційні та візуалізаційні технології (AR/VR), проєктне навчання, кейс-метод, мікролернінг, гейміфікацію, освітню аналітику, використання платформ із відкритими ресурсами (LMS, MOOC) (Learning-Gate, 2024; Paska, 2024).

Особливої значущості набувають технології симулятивного типу, що дозволяють моделювати типові ситуації у сфері сервісу – наприклад, міжособистісну комунікацію з клієнтами, конфліктні епізоди обслуговування або елементи візуального оформлення простору. Саме ці компоненти є базовими в діяльності педагога, орієнтованого на естетичну, комунікативну, побутову або ресторанну сферу. У практиці підготовки педагогів ці технології реалізуються як через цифрові симулятори, так і за допомогою мультимедійних навчальних кейсів, інтерактивних платформ та тренажерів (Nikitchenko, Zadorozhna & Holub, 2024; Tovkanets, Koval & Masliuk, 2024). Значного поширення набуло змішане навчання з переважанням візуально-цифрового матеріалу, яке не лише забезпечує гнучкість у формуванні індивідуальних освітніх траєкторій, а й дозволяє апробувати професійні дії в умовах наближених до реальних (Волярська & Волик, 2023).

Дистанційне навчання продовжує зберігати свою роль як стратегічна альтернатива в умовах нестабільного середовища, військових викликів і потреби в адаптивності системи освіти. Такі платформи, як Google Classroom, Zoom, Moodle, інтегровані з сервісами хмарних технологій, дозволяють організовувати повноцінний навчальний процес із практико-орієнтованим наповненням навіть для спеціальностей, пов'язаних із сервісом, етикетом,

технологією обслуговування та соціальними практиками (Zaporizhchenko, 2022; Syvvi, Kozachuk & Gryhub, 2022). Вагому підтримку в розбудові цифрових навичок українських педагогів забезпечила низка міжнародних ініціатив, зокрема – масштабна програма підготовки вчителів у галузі цифрової педагогіки, реалізована за сприяння ЮНЕСКО (UNESCO, 2023). Крім того, дедалі більшої популярності набувають методи освітньої гейміфікації, цифрового сторітелінгу, використання соціальних мереж як платформи для створення цифрових портфоліо студентів, що особливо актуально для дисциплін, пов'язаних із модою, красою, харчуванням, ресторанною справою та культурою обслуговування. Такі практики сприяють формуванню не лише професійної, а й цифрової ідентичності майбутніх педагогів сфери обслуговування, готуючи їх до діяльності в соціально динамічному, візуалізованому світі (Ребуха, 2022; Радкевич, 2025).

Таким чином, інноваційні технології в контексті підготовки педагогів для сфери обслуговування доцільно класифікувати за функціональними ознаками: навчальні (змішане, дистанційне, мобільне, симулятивне), аналітичні (освітня аналітика, цифровий моніторинг успішності), репрезентативні (візуальні кейси, цифрові портфоліо, онлайн-майстер-класи), комунікаційні (месенджери, соціальні мережі, подкасти), а також трансформативні (VR/AR, штучний інтелект, генеративні інструменти). Вибір технологій має ґрунтуватися на поєднанні галузевої специфіки, професійної мети, рівня цифрової компетентності студентів та дидактичних завдань освітньої програми.

Професійна підготовка педагогів для сфери обслуговування потребує не лише оновлення змісту освітніх програм, а й формування нового типу викладацької культури, зорієнтованої на цифрову компетентність, креативність і гнучкість мислення. Ефективним прикладом вітчизняної реалізації такого підходу є використання цифрових платформ (Google Workspace, Padlet, Canva, Miro) у поєднанні з інтерактивними технологіями (веб-квести, проєктне навчання, цифрові портфоліо), що сприяє розвитку не лише фахових, а й соціальних компетентностей майбутніх учителів технологій (Волярська & Волик, 2023). Окремо варто виокремити практику формування міждисциплінарних модулів на основі інноваційних інструментів – таких як доповнена реальність, симуляційне навчання або *microlearning*. У рамках освітньої програми з професійної підготовки фахівців сфери обслуговування низка закладів вищої освіти України апробували інтеграцію симуляцій (наприклад, під час моделювання обслуговування клієнтів у готельно-ресторанній справі), що не лише активізувало когнітивну діяльність здобувачів освіти, а й забезпечило емоційно-залучену взаємодію (Radkevych, 2025; Tovkanets et al., 2024).

Міжнародна практика підтверджує доцільність впровадження інноваційних освітніх інструментів у професійну підготовку вчителів. У звіті ЮНЕСКО наведено приклад масштабного навчання 50 000 українських учителів цифровій педагогіці, що стало катализатором для формування нових освітніх практик у післядипломній підготовці та професійному зростанні педагогів (UNESCO, 2023). У публікації *Learning-Gate* акцентовано на важливості формування навичок критичного мислення через застосування освітніх технологій четвертого покоління (Education 4.0), що зокрема поширені у викладанні дисциплін, пов'язаних із дизайном, сервісом і комунікацією (*Learning-Gate*, 2024).

Отже, поєднання цифрових інструментів, гнучких форматів навчання й орієнтації на реальні виробничі ситуації дозволяє сформувати професійно адаптованого й інноваційно мислячого педагога для сфери обслуговування. Застосування цих підходів потребує як інституційної підтримки, так і підготовки викладачів, здатних модерувати освітнє середовище в нових умовах.

Висновки. Професійна підготовка педагогів для закладів сфери обслуговування потребує впровадження інноваційних освітніх технологій, які забезпечують актуалізацію змісту навчання, розвиток практичних навичок і адаптацію до змін освітнього середовища. Інновації сприяють формуванню цифрової та педагогічної компетентності, критичного мислення, мобільності й готовності до безперервного професійного розвитку.

Інтеграція мультимедійних платформ, дистанційного навчання, симуляцій та цифрових інструментів посилює практичну складову фахової підготовки, забезпечує мотивацію до навчання і краще відображає потреби сучасного ринку праці. Отримані результати підтверджують ефективність таких підходів у забезпеченні якості освіти і конкурентоспроможності майбутніх педагогів.

ЛІТЕРАТУРА

- Волярська, О., Волик, О. (2023). Інноваційні технології у підготовці майбутніх учителів. *Актуальні проблеми сучасного освітнього процесу: психологія і педагогіка*, 1, 209-214. Взято з <https://jrn1.nau.edu.ua/index.php/APSE/article/download/17698/25002>
- Радкевич, В. О. (2025). Вплив педагогічних інновацій на розвиток професійної освіти в Україні в умовах сучасних трансформацій. *Вісник НАПН України*, 7(1). Взято з <https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/745279/>
- Ребуха, Л. З. (Ред.). (2022). *Інноваційні технології навчання в умовах модернізації сучасної освіти*. Тернопіль: Західноукраїнський національний університет. Взято з <https://dspace.wunu.edu.ua/handle/316497/48105>
- Learning-Gate. (2024). *Education 4.0 and the role of critical thinking and innovation*. Retrieved from <https://learning-gate.com/index.php/2576-8484/article/download/2119/806>
- Nikitchenko, V., Zadorozhna, I., & Holub, N. (2024). *Innovative approaches to learning and teaching in Ukrainian higher education*. Retrieved from <https://www.researchgate.net/publication/381528784>
- Paska, T. (2024). Innovative technologies in the development of teachers' professional competence. *Eduweb*, 18 (4), 49-67. Retrieved from <https://www.researchgate.net/publication/387770446>
- Syvyi, Y., Kozachuk, V., & Tryhub, S. (2022). Distance learning as innovation technology of school education in Ukraine. *arXiv preprint*. Retrieved from <https://arxiv.org/abs/2202.08697>
- Tovkanets, O., Koval, V., & Masliuk, K. (2024). Professional training of future teachers using innovative educational technologies. *Youth and Market*, 6, 18-25. Retrieved from <https://revistaeduweb.org/index.php/eduweb/article/download/659/1037>
- UNESCO. (2023). Ukraine: UNESCO trains 50,000 teachers in digital pedagogy. Retrieved from <https://www.unesco.org/en/articles/ukraine-unesco-trains-50000-teachers-digital-pedagogy>
- Zaporozhchenko, T., Fonariuk, O., Popadych, O., Kliuieva, S., Ashikhmina, N., & Kanibolotska, O. (2022). Distance education on the basis of innovative technologies. *Review of Research and Educational Media*, 10 (1), 58-66. Retrieved from <https://lumenpublishing.com/journals/index.php/rrem/article/view/4547>

REFERENCES

- Learning-Gate. (2024). *Education 4.0 and the role of critical thinking and innovation*. Retrieved from <https://learning-gate.com/index.php/2576-8484/article/download/2119/806>
- Nikitchenko, V., Zadorozhna, I., & Holub, N. (2024). *Innovative approaches to learning and teaching in Ukrainian higher education*. Retrieved from <https://www.researchgate.net/publication/381528784>
- Paska, T. (2024). Innovative technologies in the development of teachers' professional competence. *Eduweb*, 18 (4), 49-67. Retrieved from <https://www.researchgate.net/publication/387770446>
- Radkevych, V. O. (2025). Vplyv pedahohichnykh innovatsii na rozvytok profesiinoi osvity v Ukraini v umovakh suchasnykh transformatsii [The infusion of pedagogical innovations into the development of vocational education in Ukraine in the minds of current transformations]. *Visnyk NAPN Ukrainy [Newsletter of NAPN of Ukraine]*, 7(1). Retrieved from <https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/745279/> [in Ukrainian].
- Rebukha, L. Z. (Red.). (2022). *Innovatsiini tekhnolohii navchannia v umovakh modernizatsii suchasnoi osvity [Innovative technologies have started in the minds of modernization and modernization.]*. Ternopil: Zakhidnoukrainskyi natsionalnyi universytet. Retrieved from <https://dspace.wunu.edu.ua/handle/316497/48105> [in Ukrainian].

- Syvyi, Y., Kozachuk, V., & Tryhub, S. (2022). Distance learning as innovation technology of school education in Ukraine. *arXiv preprint*. Retrieved from <https://arxiv.org/abs/2202.08697>
- Tovkanets, O., Koval, V., & Masliuk, K. (2024). Professional training of future teachers using innovative educational technologies. *Youth and Market*, 6, 18-25. Retrieved from <https://revistaeduweb.org/index.php/eduweb/article/download/659/1037>
- Voliarska, O., Volyk, O. (2023). Innovatsiini tekhnolohii u pidhotovtsi maibutnikh uchyteliv [Innovative technologies in the preparation of future teachers]. *Aktualni problemy suchasnoho osvithnoho protsesu: psykholohiia i pedahohika [Current problems of the daily lighting process: psychology and pedagogy]*, 1, 209-214. Retrieved from <https://jrnل.nau.edu.ua/index.php/APSE/article/download/17698/25002> [in Ukrainian].
- UNESCO. (2023). Ukraine: UNESCO trains 50,000 teachers in digital pedagogy. Retrieved from <https://www.unesco.org/en/articles/ukraine-unesco-trains-50000-teachers-digital-pedagogy>
- Zaporozhchenko, T., Fonariuk, O., Popadych, O., Kliuieva, S., Ashikhmina, N., & Kanibolotska, O. (2022). Distance education on the basis of innovative technologies. *Review of Research and Educational Media*, 10 (1), 58-66. Retrieved from <https://lumenpublishing.com/journals/index.php/trem/article/view/4547>

INNOVATIVE TEACHING TECHNOLOGIES IN THE PROFESSIONAL TRAINING OF TEACHERS FOR SERVICE INDUSTRY INSTITUTIONS

Larysa Hrytsenko,

Candidate of Pedagogical Sciences,
Associate Professor, Department of Theory and Methods of Technological Education;
Poltava V.G. Korolenko National Pedagogical University

The article examines the content, trends, and practices of implementing innovative teaching technologies in the professional training of future teachers for service sector institutions. The relevance of the topic is justified in view of the transformation of the modern educational paradigm in the context of digitalization, internationalization, and a focus on competency-based models. The main approaches to defining the concept of «innovative teaching technologies» are analyzed, including elements of digital pedagogy, project-based and problem-based learning, gamification, blended and distance learning formats. It is shown that these technologies are not only a means of diversifying the educational process, but also a powerful tool for the formation of professional competence, reflective thinking, and the ability for pedagogical creativity. Based on the analysis of relevant sources by Ukrainian and international authors, the results of research on the use of innovations in the training of teaching staff have been summarized.

The peculiarities of the functioning of digital platforms and services in higher education institutions are highlighted, particularly in the context of training future teachers for the service sector. Attention is focused on the systematic implementation of information and communication technologies, which allows for the modeling of professional situations, the creation of educational simulations, and the provision of personalized learning. The presentation of the material reveals real educational practices, in particular the use of distance learning courses, cloud technologies, multimedia tools, electronic textbooks, interactive exercises, and mobile applications, which increase student engagement in the learning process and contribute to the formation of relevant professional skills. The importance of partnership models between higher education institutions, educational institutions, and labor market stakeholders as a platform for testing innovations in pedagogical activities is emphasized.

Keywords: vocational education, innovative teaching technologies, innovative methods of training future vocational teachers, service sector institutions, hotel and restaurant business.

Надійшла до редакції 24.04.2025 р.